

ارزیابی ویژگی‌های رشد و عملکرد زعفران (*Crocus sativus* L.) تحت تأثیر بسترهای کشت آلی و روش‌های مختلف کاشت

علیرضا کوچکی^۱، لیلا تبریزی^{۲*}، افسانه امین‌غفوری^۱ و سرور خرم دل^۱

^۱ گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

^۲ گروه مهندسی علوم باغبانی و فضای سبز، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران.

* نویسنده مسئول: L.tabrizi@ut.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۰۸/۱۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۰۱/۲۰

کوچکی، ع.، ل. تبریزی، ا. امین‌غفوری و س. خرم دل. ۱۳۹۱. ارزیابی ویژگی‌های رشد و عملکرد زعفران (*Crocus sativus* L.) تحت تأثیر بسترهای کشت آلی و روش‌های مختلف کاشت. مجله کشاورزی بوم‌شناختی. ۲ (۳۰): ۱۶-۳۰.

چکیده

بمنظور بررسی اثر نوع بستر و روش کاشت بنبه بر خصوصیات رویشی و زایشی زعفران (*Crocus sativus* L.)، آزمایشی بصورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد در دو سال زراعی ۱۳۸۸-۸۹ و ۱۳۸۹-۹۰ اجرا شد. پنج بستر کاشت شامل خاکبرگ، کمپوست قارچ، کمپوست زباله تر خانگی، کود دامی و کاه لوبیا (هر یک به میزان ۵ تن در هکتار) در دو روش کاشت ردیفی و کپه‌ای به عنوان تیمارهای آزمایش در نظر گرفته شدند. صفاتی از قبیل وزن خشک برگ و فلس، طول برگ، قطر و تعداد بنبه دختری، وزن و تعداد بنبه در گروه‌های وزنی مختلف (۴-۲، ۸-۴ و ۱۶-۸ گرم)، تعداد و وزن تر گل و وزن خشک کلاله زعفران مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که اثرات ساده بستر کاشت و روش کاشت بر کلیه صفات مورد مطالعه زعفران در طی دو سال آزمایش معنی‌دار بود. بیشترین عملکرد کلاله در سال اول و دوم به ترتیب با ۰/۷ و ۰/۸ کیلوگرم در هکتار با کاربرد کود دامی بدست آمد و کمترین میزان آن در بستر خاکبرگ به میزان ۰/۵ و ۰/۶ کیلوگرم در هکتار به ترتیب در طی سال اول و دوم مشاهده شد. روش کاشت کپه‌ای در مقایسه با روش کاشت ردیفی، باعث بهبود عملکرد کلاله به میزان ۱۳ درصد (سال اول) و ۱۰ درصد (سال دوم) شد. در طی هر دو سال، اثر متقابل بسترها و روش کاشت بر قطر و تعداد بنبه دختری و وزن و تعداد بنبه در گروه‌های وزنی مختلف معنی‌دار بود، بطوری‌که کاشت کپه‌ای بنبه زعفران در بستر کود دامی منجر به حصول بیشترین مقادیر قطر و تعداد بنبه‌های دختری و تعداد و وزن بنبه در گروه‌های وزنی مختلف شد.

واژه‌های کلیدی: بنبه دختری، عملکرد گل، کمپوست، کود دامی.

مقدمه

زعفران به عنوان یک گیاه نقدینه‌ای، یکی از قدیمی‌ترین محصولات زراعی ایران بویژه در نواحی مرکزی و جنوبی خراسان است (Behdani, 2005)، بطوری‌که اقتصادی‌ترین گیاه زراعی در نظام‌های کشاورزی کم‌نهاد در جنوب خراسان محسوب می‌شود (Ghorbani and Koocheki, 2006) و به دلیل دارابودن نیچ اکولوژیک ویژه نسبت به سایر گیاهان و ویژگی‌های اقتصادی منحصر به فرد از اهمیت خاصی در نظام‌های زراعی کشور برخوردار است (Koocheki, 2004).

از جمله عوامل زراعی مؤثر بر بهبود عملکرد زعفران می‌توان به روش کاشت بنه و نوع تغذیه اشاره کرد (Behnia, 2008; Sadeghi, 1993; Tamaro, 1999). برخلاف نیاز کودی نسبتاً پایین این گیاه کم توقع، نتایج برخی تحقیقات نشان داده است که ۱۶ تا ۸۰ درصد از تغییرات عملکرد گل زعفران، به متغیرهای مربوط به خاک وابسته می‌باشد (Kafi et al., 2002; Shahandeh, 1990). Rezaian and Paseban (2006) نیز گزارش نمودند از آنجا که کارایی تولید مزارع زعفران در کشور پایین است، لذا توجه به عوامل مؤثر در تولید از جمله حاصلخیزی خاک و بهبود میزان عناصر غذایی ضرورت دارد و در عین حال راهکارهای مورد استفاده برای افزایش باروری و حاصلخیزی خاک بمنظور دستیابی به عملکرد مطلوب بایستی به گونه‌ای باشد که آلودگی‌های زیست محیطی، فرسایش و افزایش هزینه‌های تولید را به دنبال نداشته باشد.

با توجه به اثرات مفیدی که مواد آلی بر بهبود ویژگی‌های فیزیکی، شیمیایی، بیولوژیکی و حاصلخیزی خاک دارند، مصرف این مواد به عنوان یکی از ارکان مهم بهبود باروری خاک محسوب می‌شود (Patra et al., 2000). کودهای آلی سبب کاهش وزن مخصوص ظاهری و افزایش ظرفیت نگهداری آب در خاک می‌گردند (Abdel-Sabour and Sharifi Ashour Abadi, 1998; Abo-Seoud, 1996) و بدین ترتیب، فرآورده‌های مناسبی برای دستیابی به پایداری در کشاورزی می‌باشند (Malakouti, 1996). کود دامی یکی از مهمترین منابع کود آلی بوده که مصرف آن در مدیریت پایدار خاک توصیه شده است. اگرچه نتایج برخی مطالعات نشان داده است که اثرات کود دامی بر

خلاف کودهای شیمیایی در سال اول چشمگیر نبوده و با گذشت زمان مشهود می‌باشد، ولی پتانسیل برگشت عناصر غذایی از طریق این کودها به خاک بالا می‌باشد (Parr et al., 1996). نتایج مطالعات (Behdani et al., 2005a; 2005b) نشان داد که افزودن کود دامی بدلیل بهبود طول دوره گلدهی زعفران موجب افزایش عملکرد این گیاه شد. کمپوست قارچ از دیگر منابع آلی مورد استفاده برای بهبود حاصلخیزی خاک است که استفاده از آن در نظام‌های دارای مدیریت پایدار مرسوم می‌باشد (Kuepper, 2000). نتایج برخی بررسی‌ها نشان داده است که بین محتوای ماده آلی خاک و عملکرد زعفران همبستگی مثبت و بالایی وجود دارد (Munshi, 1994). مواد آلی با کاهش اسیدیته و تشکیل کمپلکس‌های محلول می‌توانند سبب افزایش فراهمی عناصر کم مصرف شوند (Munshi et al., 1989). بنابراین بنظر می‌رسد که بهبود عملکرد زعفران در این شرایط، احتمالاً بدلیل افزایش فراهمی و دسترسی به عناصر غذایی پرمصرف به ویژه نیتروژن و فسفر و همچنین بهبود خواص فیزیکی و بیولوژیکی خاک باشد (Munshi, 1994). Rezvani Moghadam et al. (2011) با بررسی تأثیر مقادیر مختلف کمپوست قارچ بیان داشتند که مصرف این نهاده آلی با بهبود خصوصیات رشدی بنه، افزایش عملکرد زعفران را موجب شد. نتایج دیگر بررسی‌ها نیز تأییدکننده اثر مثبت این مواد آلی بر ویژگی‌های رشدی گیاهان مختلف از جمله زعفران می‌باشد (Rezvani Moghaddam, 2010). Janpour et al. (2010) با بررسی اثر سطوح مختلف کمپوست قارچ بر تراکم و زیست توده علف‌های هرز مزرعه زعفران بیان نمودند که کاربرد این ماده آلی بدلیل کاهش جوانه زنی و رشد علف‌های هرز، بهبود عملکرد را به دنبال داشت. بنابراین، علاوه بر تأثیر مستقیم این نهاده آلی بر بهبود خصوصیات رشدی و عملکرد زعفران، کاربرد کمپوست قارچ می‌تواند از طریق کاهش رشد علف‌های هرز نیز منجر به بهبود عملکرد شود. نتایج برخی دیگر از مطالعات نیز نشان داده است که کاربرد سایر نهاده‌های آلی همچون کمپوست و بقایای گیاهی با بهبود حاصلخیزی خاک، بهبود عملکرد زعفران را موجب شده است (Koocheki et al., 2006).

بنابراین، مطالعه حاضر با هدف بررسی اثر کاربرد نهاده‌های آلی بعنوان بستر کشت و روش‌های مختلف کاشت در راستای کاهش محدودیت‌های تولید گیاه زعفران و بهینه‌سازی عوامل زراعی در تولید این گیاه ارزشمند، در شرایط آب و هوایی مشهد طراحی و اجرا شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش با هدف بررسی اثر بسترهای مختلف کاشت و روش کاشت بنه بر خصوصیات رویشی و عملکرد بنه و گل زعفران در دو سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸ و ۹۰-۱۳۸۹ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد واقع در ۱۰ کیلومتری شرق مشهد (طول جغرافیایی ۲۸°۵۹ شرقی و عرض جغرافیایی ۳۶°۱۵ شمالی و ارتفاع ۹۸۵ متر از سطح دریا) به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. پنج نوع بستر کاشت شامل خاکبرگ، کمپوست قارچ، کمپوست زباله تر خانگی، کود دامی گاوی و کاه لوبیا (به میزان پنج تن در هکتار برای هر یک از نهاده‌ها) در دو روش کاشت ردیفی و کپه‌ای به عنوان تیمارهای آزمایش مدنظر قرار گرفتند. نهاده‌های آلی، قبل از کاشت به خاک محل آزمایش افزوده شدند. بمنظور تعیین خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک محل آزمایش، نمونه‌برداری قبل از کاشت از زمین مورد نظر انجام شد که نتایج حاصل از تجزیه خاک و نهاده‌های آلی مورد استفاده بترتیب در جداول ۱ و ۲ نشان داده شده‌است.

روش کاشت یکی دیگر از عوامل تعیین‌کننده عملکرد گل و کلالة زعفران می‌باشد. در شیوه سنتی، کاشت بنه معمولاً بصورت کپه‌ای در داخل کرت و بندرت به صورت جوی و پشته‌ای انجام می‌شود (Mollafilabi, 2000). Behnia (2008) با مطالعه تأثیر روش کاشت (کپه‌ای و ردیفی) و تراکم بنه (۵، ۱۰ و ۱۵ بنه در طول ۳۰ سانتی-متر) بر عملکرد زعفران گزارش نمود که در طی دو سال اول آزمایش، روش کپه‌ای با بالاترین تراکم، بیشترین عملکرد زعفران را تولید نمود، ولی با توجه به امکان تولید بیشتر بنه در روش کاشت ردیفی در سال‌های بعدی بالاترین عملکرد برای روش کاشت ردیفی بدست آمد. وی همچنین بیان نمود که روش کاشت در مقایسه با تراکم بنه عامل مهمتری بر عملکرد گیاه زعفران می‌باشد. در مطالعه دیگری، برتری روش کاشت ردیفی نسبت به دو روش کاشت کپه‌ای و پخشی در بهبود تعداد گل، وزن تر و خشک گل و وزن تر و خشک کلالة زعفران عنوان شد، ضمن اینکه، روش کشت کپه‌ای در مقایسه با دو روش دیگر کاشت، منجر به افزایش تعداد بنه دختری شد (Azizi Zohan (2000). (Koocheki et al., 2011). مناسب‌ترین روش کاشت زعفران را روش کرتی معرفی نموده است. بدین ترتیب، اگرچه روش کاشت می‌تواند رشد و در نتیجه عملکرد زعفران را تحت تأثیر قرار دهد، ولی (Naderi Darbaghshahi et al. (2008) با بررسی اثر دو روش کاشت کرتی و جوی و پشته‌ای بر عملکرد زعفران بیان داشتند که اثر روش کاشت بر صفات زراعی زعفران معنی‌دار نبود.

جدول ۱- خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک مکان آزمایش قبل از کاشت.

اسیدپته	هدایت الکتریکی (دسی زیمنس بر متر)	میزان عناصر غذایی (پی.پی.ام)			بافت خاک
		نیترژن	فسفر	پتاسیم	
۷/۸۱	۱/۱۹	۳۱۲	۸/۵	۱۰۴	لوم-سیلتی

ابعاد کرت‌های آزمایشی ۲×۲ مترمربع، فاصله بین ردیف‌ها ۵۰ سانتی‌متر و فاصله بین بنه‌ها در روش ردیفی و کپه‌ای به ترتیب ۵ و ۲۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. در روش کپه‌ای چهار بنه در هر کپه کاشته شد و تراکم بنه در کلیه کرت‌ها یکسان در نظر گرفته شد. برای جلوگیری از اختلاط اثر تیمارها فاصله بین کرت‌ها در هر بلوک نیم متر در نظر گرفته شد.

عملیات کاشت دستی بنه‌ها (با وزن ۶-۸ گرم) در اواخر شهریور ماه انجام شد. آبیاری اول به صورت سنگین بلافاصله بعد از کاشت و آبیاری دوم یک هفته بعد از کاشت و بصورت سبک با هدف تسهیل در خروج جوانه‌های گل و برگ زعفران از خاک انجام شد. عملیات سله‌شکنی و وجین نیز در طول فصل رشد انجام گردید. نمونه‌برداری همزمان با شروع گل‌دهی

آغاز شد بطوری که گل‌های ظاهر شده در هر کرت بصورت روزانه جمع‌آوری و شمارش گردیدند و سپس جهت تعیین تعداد گل، وزن تر گل و وزن خشک کلاله به آزمایشگاه منتقل شدند. علاوه بر این، بخشی از کرت‌ها (۵۰×۴۰ سانتی‌متر مربع در هر سال) به نمونه‌برداری تخریبی اختصاص داده شد بدین‌صورت که در اردیبهشت ماه نمونه‌برداری از سطح مذکور در

هر کرت انجام شده و اجزای مختلف گیاه شامل تعداد، وزن و قطر بنه، طول برگ و وزن خشک برگ و فلس زعفران تعیین شد. علاوه بر این، تعداد و وزن بنه‌های دختری در سه گروه وزنی ۲-۴، ۴-۸ و ۸-۱۶ گرم تعیین شدند. اندازه‌گیری قطر بنه با استفاده از کولیس انجام شد.

جدول ۲- خصوصیات شیمیایی برخی نهاده‌های آلی مورد استفاده در آزمایش.

کود دامی	کمپوست زباله تر خانگی	کمپوست قارچ	
۱/۸۶	۷۱/۴۱	۱۹/۵۸	ماده آلی (درصد)
۷۳/۴۸	۱/۷۴	۱/۳۳	عناصر پرمصرف (درصد)
۱۰۱/۷۳	۴۷/۶۸	۱/۲۵	نیترژن
۲۵۳/۵۸	۱۹۲/۸۸	۰/۷۵	فسفر قابل استفاده
-	-	۸/۲۰	پتاسیم قابل استفاده
-	-	۷/۰۸	کلسیم
-	-	-	منیزیم
-	-	-	عناصر کم مصرف (پی پی ام)
-	-	۲۱۶۰	آهن
-	-	۱۱۰	مس
-	-	۸۴۸	روی
-	-	۴۹۴	منگنز
۷/۷۵	۹/۳۹	۵/۳۳	هدایت الکتریکی (دسی زیمنس بر متر)
۸/۷۱	۷/۵۲	۷/۲۵	اسیدیته

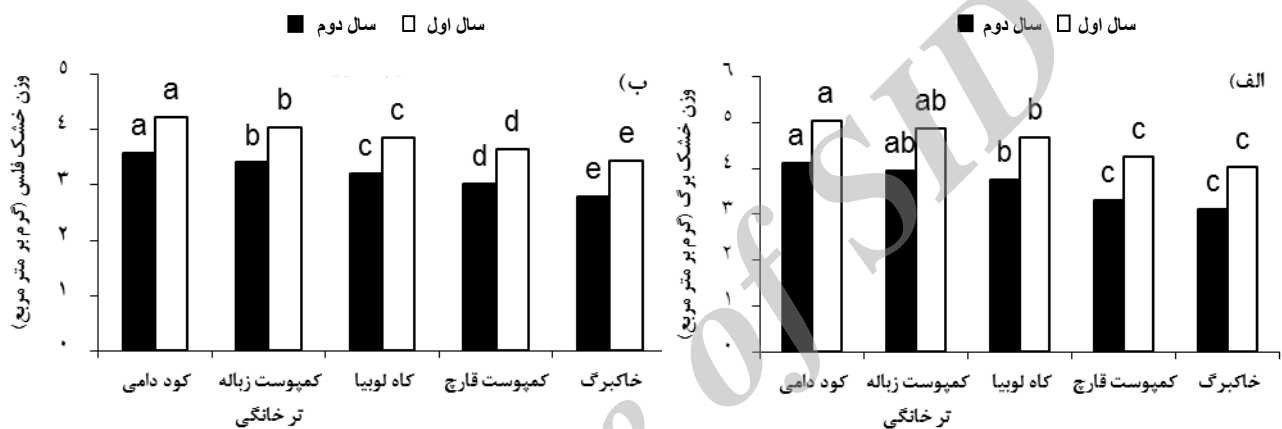
چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد جهت مقایسه میانگین‌های هر تیمار استفاده شد. رسم نمودارها نیز توسط نرم‌افزار Excel انجام گرفت.

داده‌های آزمایش با استفاده از نرم‌افزار SAS Institutes (2002) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. از آزمون

نتایج و بحث

اثر بسترها و روش‌های مختلف کاشت بر خصوصیات رویشی و عملکرد زعفران

نتایج تجزیه واریانس اثر بسترها و روش‌های مختلف کاشت بنه بر خصوصیات رویشی، عملکرد گل و بنه زعفران در سال اول و دوم در جدول ۴ ارائه شده است. اثر نوع بستر کاشت بر وزن خشک برگ و فلس زعفران در سال اول و دوم معنی‌دار بود ($P \leq 0.01$) (جدول ۴). با کاربرد بستر کود دامی، بیشترین وزن خشک برگ در سال اول و دوم به ترتیب با ۴/۱ و ۵/۰ گرم بر متر

شکل ۱- اثر نوع بستر کاشت بر (الف) وزن خشک برگ و (ب) وزن خشک فلس زعفران در طی دو سال زراعی.

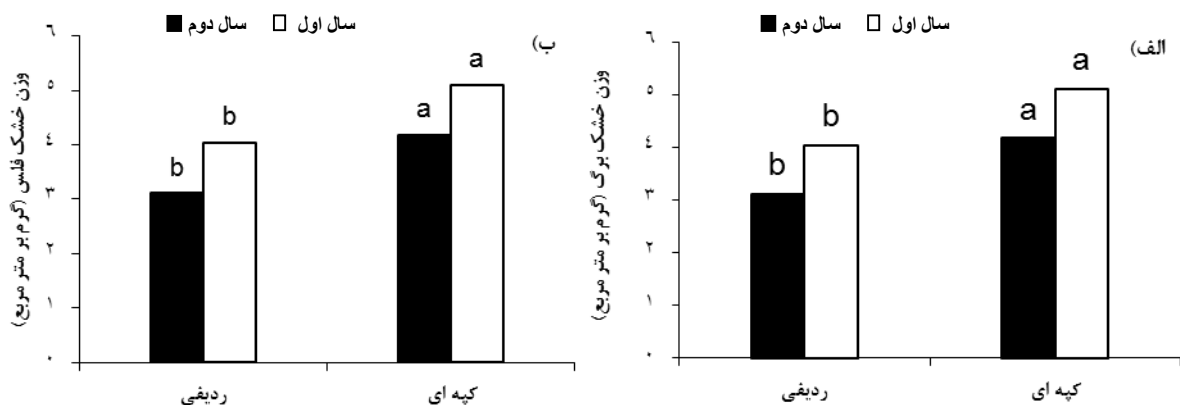
لذا به نظر می‌رسد که کاهش مقاومت خاک در مقابل خروج برگ‌های زعفران از خاک در روش کاشت کپه‌ای در مقایسه با ردیفی، باعث بهبود تسهیل در خروج برگ‌ها از خاک و به دنبال آن افزایش رشد و بهبود وزن خشک آنها شده است. نتایج مطالعات سه ساله (Naderi Darbaghshahi *et al.*, 2008) روی اثر روش کاشت بر عملکرد زعفران نشان داد که وزن خشک برگ به طور معنی‌داری تحت تأثیر روش کاشت قرار گرفت.

روش کاشت در سال اول و دوم تأثیر معنی‌داری بر وزن خشک برگ و فلس زعفران داشت ($P \leq 0.01$) (جدول ۴). بطوری‌که روش کاشت کپه‌ای در مقایسه با روش ردیفی باعث بهبود ۳۴ و ۲۶ درصدی وزن خشک برگ زعفران به ترتیب در سال اول و دوم شد. میزان این بهبود برای وزن خشک فلس در سال اول و دوم به ترتیب برابر با ۱۵ و ۱۲ درصد بود (شکل ۲). از آنجا که روش کاشت می‌تواند فشردگی و مقاومت خاک را در برابر خروج گیاهچه‌ها تغییر دهد (Alberty *et al.*, 1984; Awadhwal and Thierstein, 1985

جدول ۴- میانگین مربعات اثر بسترها و الگوهای کاشت بنه بر خصوصیات رویشی و زایشی زعفران در طی دو سال آزمایش (۱۳۸۸ و ۱۳۸۹).

تعداد گل	وزن خشک کلاله	وزن تر گل	وزن خشک فلس	وزن خشک برگ	طول برگ	تعداد بنه دختری	قطر بنه	تعداد بنه در گروههای وزنی			وزن بنه در گروههای وزنی			درجه آزادی	منبع تغییر سال اول (۱۳۸۸)
								۱-۱۶ (گرم)	۴-۸ (گرم)	۲-۴ (گرم)	۱-۱۶ (گرم)	۴-۸ (گرم)	۲-۴ (گرم)		
۳۱۸۱۲۷۱۵۱۶/۴	۰/۰۰۱	۳۹/۹۰۶	۰/۱۲۶	۰/۶۴۸	۷۳/۲۰	۴۵۳/۷	۰/۰۸۵	۸۱/۴۳۳	۸۷/۷۰۰	۶۱۶/۲۳۳	۳/۰۰۲	۰/۰۸۸	۰/۳۲۶	۲	تکرار
۴۶۶۲۸۶۹۵۱۸۷/۹**	۰/۰۴**	۵۸۴/۹۱**	۰/۵۸۶**	۱/۰۵**	۴۰۴/۸۸۳**	۳۴۶۶/۹**	۱/۰۳۱**	۲۶۴/۷۱۷**	۵۸۷/۵۳۳**	۳۴۱/۶۱۷**	۲۰/۳۴۳**	۴/۴۹۱**	۰/۵۲۱**	۴	بستر کشت آلی (A)
۱۳۶۶۱۵۲۰۸۶۲۳/۴**	۰/۰۳۷**	۱۷۱۳/۷۰۱**	۱/۴۴۳**	۸/۴۹۱**	۳۸۸/۸۰۰**	۶۴۲۴/۰**	۱/۰۵۰۲**	۷۱۰/۵۳۳**	۱۱۲۸/۵۳۳**	۳۹۶/۰۳۳**	۳۵/۲۷۳**	۸/۱۷۵**	۰/۹۵۴**	۱	روش کاشت (B)
۱۳۴۶۷۸۳۱۷/۱ ^{ns}	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۱/۶۸۹ ^{ns}	۰/۰۱ ^{ns}	۰/۰۷۳ ^{ns}	۲/۰۵ ^{ns}	۱۱۱/۸**	۰/۰۲۶**	۱۰/۱۱۷**	۱۰/۷۰۰*	۲۰/۶۱۷**	۰/۲۵۳*	۰/۵۳۲**	۰/۰۷۰**	۴	A×B
۶۴۲۷۱۶۶۸۹/۴	۰/۰۰۰۱	۸/۰۶۲	۰/۰۰۶	۰/۰۴۳	۱/۱۲۶	۱۳/۵	۰/۰۰۵	۰/۲۸۵	۷/۴۴۱	۱۱/۱۹۶	۰/۰۹۹	۰/۰۳۱	۰/۰۱۴	۱۸	خطا
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	۲۹	کل
۴/۶۴	۲/۸۲	۴/۶۴	۲/۴۶	۵/۶۷	۳/۴۹	۴/۲۱	۲/۶۴	۲/۵۵	۶/۲۳	۱۴/۹۶	۲/۵۷	۳/۱۸	۴/۲۸		ضریب تغییرات (درصد)
سال دوم (۱۳۸۹)															
۳۱۸۱۲۷۱۵۱۶/۴	۰/۰۰۱	۳۹/۹۰۶	۰/۱۲۶	۰/۶۴۸	۷۳/۲۰	۴۵۳/۷	۰/۰۸۵	۸۱/۴۳۳	۸۷/۷۰۰	۶۱۶/۲۳۳	۳/۰۰۲	۰/۰۸۸	۰/۳۲۶	۲	تکرار
۴۶۶۲۸۶۹۵۱۸۷/۹**	۰/۰۴۱**	۵۸۴/۹۱**	۰/۵۸۶**	۱/۰۵۰**	۴۰۴/۸۸۳**	۳۴۶۶/۹**	۱/۰۳۱**	۲۶۴/۷۱۷**	۵۸۷/۵۳۳**	۳۴۱/۶۱۷**	۲۰/۳۴۳**	۴/۲۹۱**	۰/۵۰۱**	۴	بستر کشت آلی (A)
۱۳۶۶۱۵۲۰۸۶۲۳/۴**	۰/۰۳۷**	۱۷۱۳/۷۰۱**	۱/۴۴۳**	۸/۴۹۱**	۳۸۸/۸۰۰**	۶۴۲۴/۰**	۱/۰۵۰۲**	۷۱۰/۵۳۳**	۱۱۲۸/۵۳۳**	۳۹۶/۰۳۳**	۳۵/۲۷۳**	۸/۱۷۵**	۰/۹۵۴**	۱	روش کاشت (B)
۱۳۴۶۷۸۳۱۷/۲ ^{ns}	۰/۰۰۰۱ ^{ns}	۱/۶۸۹ ^{ns}	۰/۰۱۰ ^{ns}	۰/۰۷۳ ^{ns}	۲/۰۵ ^{ns}	۱۱۱/۸**	۰/۰۲۶**	۱۰/۱۱۷**	۱۰/۷۰۰*	۲۰/۶۱۷**	۰/۲۵۳*	۰/۵۳۲**	۰/۰۷۰**	۴	A×B
۶۴۲۷۱۶۶۸۹/۴۰	۰/۰۰۰۰۱	۸/۰۶۲	۰/۰۰۶	۰/۰۴۳	۱/۱۲۶	۱۳/۵	۰/۰۰۵	۰/۲۸۵	۷/۴۴۱	۱۱/۱۹۶	۰/۰۹۹	۰/۰۳۱	۰/۰۱۴	۱۸	خطا
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	۲۹	کل
۴/۰۲	۲/۲۰	۳/۳۵	۲/۰۵	۴/۵۱	۲/۹۳	۲/۶۶	۲/۰۵	۱/۴۵	۴/۰۸	۹/۷۴	۲/۵۲	۳/۱۱	۴/۰۹		ضریب تغییرات (درصد)

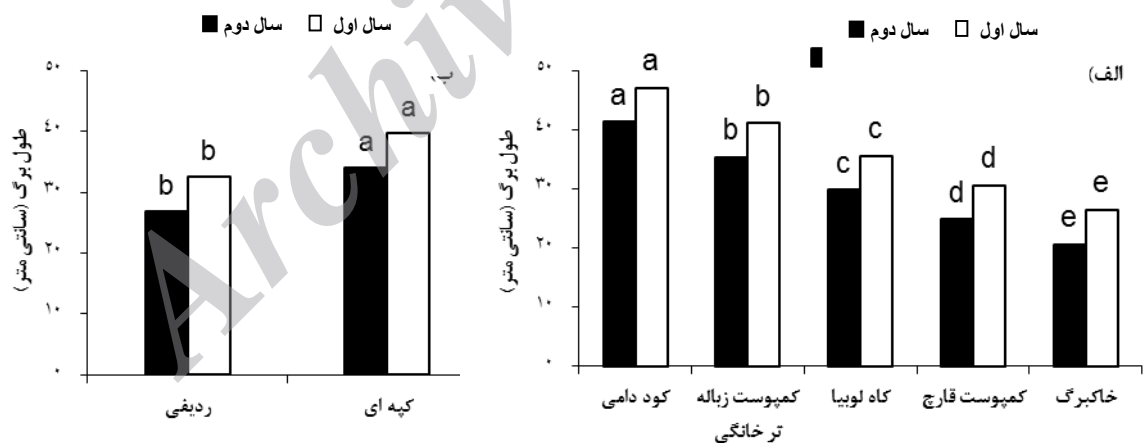
ns: غیرمعنی دار و * و ** به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد

شکل ۲- اثر نوع روش کاشت بر (الف) وزن خشک برگ و (ب) وزن خشک فلس زعفران در طی دو سال زراعی.

الف) منجر به افزایش سطح فتوسنتزکننده زعفران گردید. بدین ترتیب، بنظر می‌رسد می‌توان استفاده از انواع نهاده‌های آلی نظیر کود دامی را برای بهبود خصوصیات رویشی گیاه زعفران مدنظر قرار داد. کاربرد انواع نهاده‌های آلی بمنظور بهبود ویژگی‌های رشدی زعفران توسط برخی از محققین نیز گزارش و تأیید شده است (Amiri, 2008; Nehvi et al., 2010).

اثر نوع بستر کاشت بر طول برگ زعفران در سال اول و دوم معنی‌دار بود ($P \leq 0.01$) (جدول ۴). بیشترین طول برگ زعفران در سال اول و دوم در بستر کود دامی به ترتیب ۴۱/۳ و ۴۷/۱ سانتی‌متر و کمترین آن با کاربرد خاکبرگ به میزان ۲۰/۷ و ۲۶/۴ سانتی‌متر به ترتیب در سال اول و دوم مشاهده شد (شکل ۳-الف). بهبود خصوصیات رویشی زعفران در شرایط استفاده از انواع بسترهای کاشت، بدلیل بهبود رشد رویشی گیاه (شکل ۱-

شکل ۳- اثر (الف) نوع بستر و (ب) روش کاشت بر طول برگ زعفران در طی دو سال زراعی.

سال اول و دوم شد (شکل ۲-ب). چنین به نظر می‌رسد که کاهش مقاومت خاک در برابر خروج برگ‌های زعفران در روش کاشت کپه‌ای در مقایسه با ردیفی (Awadhwai and Thierstein, 1985)، علاوه بر بهبود

طول برگ زعفران در سال اول و دوم تحت تأثیر روش‌های مختلف کاشت بنه قرار گرفت ($P \leq 0.01$) (جدول ۴). بطوری‌که کاشت کپه‌ای در مقایسه با روش ردیفی باعث بهبود ۲۷ و ۲۲ درصدی طول برگ زعفران به ترتیب در

ژنتیکی و تغییر شرایط محیطی می‌باشد (Sarmadnia and Koocheki, 2001)، بنابراین احتمال داده می‌شود که افزودن نهاده‌های آلی به خاک بویژه کود دامی به دلیل تأثیر بهتر بر خصوصیات خاک، افزایش ظرفیت نگهداری آب و همچنین سبک نمودن بافت خاک، منجر به بهبود رشد گیاه شده که در نتیجه افزایش وزن بنه‌های زعفران را نیز به همراه داشته است. همچنین فرض بر این است که کاشت کپه‌ای با بهبود شرایط رشدی و افزایش توسعه اندام‌های فتوسنتز کننده (افزایش طول و وزن برگ) (شکل‌های ۲ و ۳-ب)، بهبود میزان تولید ماده فتوسنتزی و در نتیجه افزایش وزن بنه را در گروه‌های وزنی به دنبال داشته است.

وزن خشک برگ (شکل ۲-ب) منجر به افزایش طول برگ نیز شده است. اثر متقابل بستر و روش کاشت بر وزن و تعداد بنه زعفران در گروه‌های وزنی مختلف بنه در سال اول و دوم معنی‌دار بود ($P \leq 0.05$) (جدول ۴). بیشترین وزن بنه زعفران در گروه‌های وزنی ۲-۴، ۴-۸، ۸-۱۶ و ۱۶-۳۲ گرم در سال اول (به ترتیب با ۳/۵، ۷/۸ و ۱۶ گرم) و سال دوم (به ترتیب با ۳/۷، ۸ و ۱۶/۲ گرم) برای بستر کود دامی و روش کپه‌ای مشاهده شد. کمترین وزن بنه نیز در سال اول (به ترتیب با ۲/۳، ۴/۲، ۹/۳ گرم) و دوم (به ترتیب با ۲/۵، ۴/۳ و ۹/۶ گرم) برای بستر خاکبرگ و روش ردیفی بدست آمد (جدول ۵). نتایج برخی تحقیقات نشان داده است که اختلافات رشدی در اغلب گیاهان ناشی از خصوصیات

جدول ۵- مقایسه میانگین اثرات متقابل بستر و روش کاشت بر برخی خصوصیات رویشی زعفران در سال‌های اول و دوم.

بستر کاشت	روش کاشت	سال اول							
		وزن بنه در گروه‌های وزنی			تعداد بنه در گروه‌های وزنی				
		۲-۴)	۴-۸)	۸-۱۶)	۲-۴)	۴-۸)	۸-۱۶)		
کود دامی	ردیفی	۲/۸۳c*	۵/۷۸c	۱۳/۳۵c	۲۶/۶۷bc	۴۹/۳۳bc	۲۲/۳۳d	۲/۵۴f	۹۹/۳۳c
کپه‌ای	کپه‌ای	۳/۵۴a	۷/۸۵a	۱۶/۰۰a	۳۹/۶۷a	۶۵/۳۳a	۳۵/۶۷a	۳/۸۶a	۱۴۰/۶۷a
کمپوست	ردیفی	۲/۷۲cd	۵/۵۱cd	۱۲/۴۸d	۲۲/۳۳cd	۴۲/۳۳cd	۱۹/۰۰f	۲/۲۳g	۸۳/۶۷d
زیاله تر خانگی	کپه‌ای	۳/۱۳b	۶/۱۶b	۱۴/۸۳b	۳۰/۳۳b	۵۶/۰۰b	۳۱/۰۰b	۳/۵۷b	۱۱۷/۳۳b
کاه لوبیا	ردیفی	۲/۶۳cde	۵/۰۷f	۱۰/۷۶f	۱۸/۳۳def	۳۷/۳۳de	۱۶/۰۰g	۲/۱۱g	۷۱/۶۷e
کمپوست	کپه‌ای	۲/۸۵c	۵/۶۸cd	۱۲/۹۵cd	۲۲/۶۷cd	۴۸/۳۳bc	۲۵/۶۷c	۳/۲۵c	۹۶/۶۷c
قارچ	ردیفی	۲/۵۰ef	۴/۴۲g	۱۰/۰۲g	۱۴/۳۳fg	۳۲/۰۰ef	۱۲/۳۳h	۱/۸۷h	۵۸/۶۷f
خاکبرگ	کپه‌ای	۲/۷۲cd	۵/۴۰de	۱۱/۷۸e	۲۱/۶۷cde	۴۳/۶۷cd	۲۱/۰۰e	۲/۹۴d	۸۶/۳۳d
	ردیفی	۲/۳۳f	۴/۲۳g	۹/۳۶h	۱۲/۰۰g	۲۷/۳۳f	۹/۶۷i	۱/۶۱i	۴۹/۰۰g
	کپه‌ای	۲/۵۴def	۵/۱۴ef	۱۱/۱۵f	۱۵/۶۷efg	۳۶/۳۳de	۱۵/۶۷۰g	۲/۶۷e	۶۷/۶۷e

ادامه جدول ۵- مقایسه میانگین اثرات متقابل بستر و روش کاشت بر برخی خصوصیات رویشی زعفران در سال‌های اول و دوم.

		سال دوم						روش کاشت	بستر کاشت
تعداد بانه	میانگین قطر بانه (سانتی- متر)	تعداد بانه در گروه‌های وزنی			وزن بانه در گروه‌های وزنی				
دختری (تعداد در متر مربع)	(متر)	۸-۱۶ (گرم)	۴-۸ (گرم)	۲-۴ (گرم)	۸-۱۶ (گرم)	۴-۸ (گرم)	۲-۴ (گرم)		
۱۵۰/۳۳c	۳/۳۰f	۳۹/۳۳d	۷۲/۳۳c	۳۸/۶۷bc	۱۳/۴۷c	۵/۹۰c	۲/۹۶c	ردیفی	کود دامی
۱۹۱/۶۷a	۴/۶۲a	۵۱/۶۷a	۸۸/۳۳a	۵۱/۶۷a	۱۶/۲۲a	۷/۹۷a	۳/۶۷a	کپه‌ای	کود دامی
۱۳۴/۶۷d	۲/۹۹g	۳۵/۰۰f	۶۵/۳۳e	۳۴/۳۳cd	۱۲/۷۰d	۵/۶۳cd	۲/۸۵cd	ردیفی	کمپوست
۱۶۸/۳۳b	۴/۳۳b	۴۷/۰۰b	۷۹/۰۰b	۴۲/۳۳b	۱۵/۰۵b	۶/۲۸b	۳/۲۶b	کپه‌ای	زباله تر خانگی
۱۲۲/۶۷e	۲/۸۷g	۳۲/۰۰g	۶۰/۳۳f	۳۰/۳۳def	۱۰/۹۸f	۵/۱۹f	۲/۷۶cde	ردیفی	کاه لوبیا
۱۴۷/۶۷c	۴/۰۱c	۴۱/۶۷c	۷۱/۳۳cd	۳۴/۶۷cd	۱۳/۱۷cd	۵/۷۸cd	۲/۹۸c	کپه‌ای	کاه لوبیا
۱۰۹/۶۷f	۲/۶۲h	۲۸/۳۳h	۵۵/۰۰gh	۲۶/۳۳fg	۱۰/۲۴g	۴/۵۴g	۲/۶۳ef	ردیفی	کمپوست
۱۳۷/۳۳d	۳/۷۰d	۳۷/۰۰e	۶۶/۶۷de	۳۳/۶۷cde	۱۲/۰۰e	۵/۵۲de	۲/۸۵cd	کپه‌ای	قارچ
۱۰۰/۰۰g	۲/۳۷i	۲۵/۶۷i	۵۰/۳۳h	۲۴/۰۰g	۹/۵۸h	۴/۳۴g	۲/۴۶f	ردیفی	خاکبرگ
۱۱۸/۶۷e	۳/۴۳e	۳۱/۶۷g	۵۹/۳۳fg	۲۷/۶۷efg	۱۱/۳۷f	۵/۲۶ef	۲/۶۷def	کپه‌ای	خاکبرگ

* میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر ستون و برای هر سال، تفاوت معنی‌داری بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد ندارند.

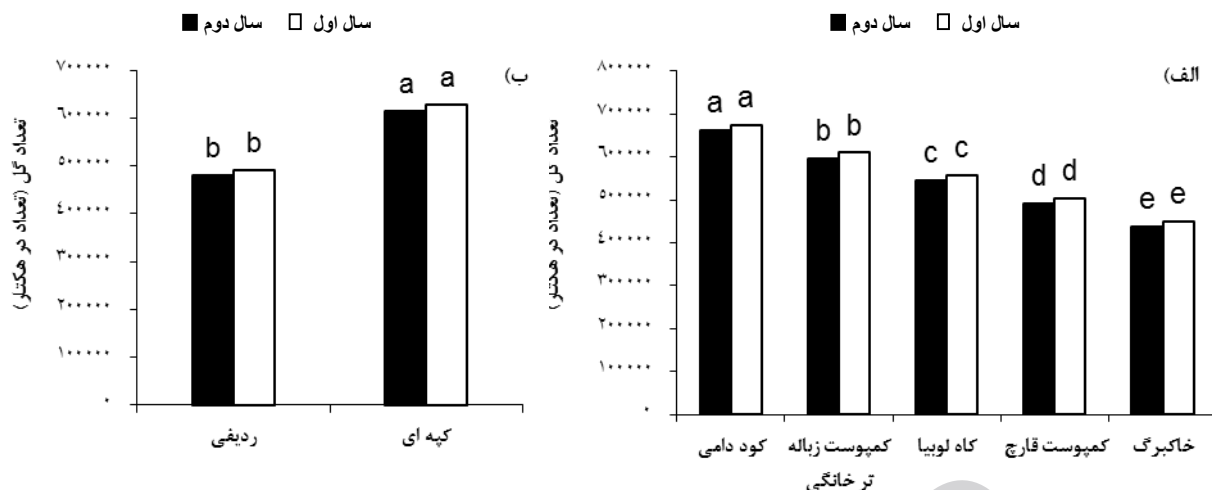
است، بطوری‌که در این میان بیشترین وزن بانه در گروه‌های مختلف وزنی برای بستر کود دامی مشاهده شد. (Amiri (2008) نیز استفاده از کودهای آلی را عاملی مؤثر بر افزایش رشد و تعداد بانه زعفران معرفی کرد. احتمال دارد روش کاشت کپه‌ای بدلیل بهبود شرایط برای رشد از جمله بهبود وزن خشک برگ (شکل ۲-الف)، طول برگ (شکل ۳-ب) و در نتیجه افزایش تولید ماده فتوسنتزی، در نهایت باعث افزایش وزن بانه در گروه‌های مختلف وزنی شده است.

اثر متقابل نوع بستر و روش کاشت، میانگین قطر بانه زعفران را در سال اول و دوم آزمایش تحت تأثیر قرار داد ($P \leq 0.01$) (جدول ۴)، بطوری‌که در سال اول و دوم بیشترین قطر بانه زعفران برای بسترهای کود دامی در روش کاشت کپه‌ای (به ترتیب با ۳/۸۶ و ۴/۶۲ سانتی‌متر) و کمترین قطر بانه با کاربرد خاکبرگ در روش کاشت ردیفی (به ترتیب با ۱/۶۱ و ۲/۳۷ سانتی‌متر) حاصل شد (جدول ۵). همانگونه که بیان شد، به نظر می‌رسد که استفاده از کود دامی بدلیل افزایش فراهمی و دسترسی به عناصر غذایی (جدول ۳) منجر به بهبود رشد و به تبع آن افزایش سطح فتوسنتزکننده زعفران شده است (شکل‌های ۱-الف و ۳-الف) که این امر در نتیجه باعث افزایش تولید

بالاترین تعداد بانه زعفران در گروه‌های وزنی ۲-۴، ۴-۸ و ۸-۱۶ گرم در سال اول (به ترتیب با ۳۹/۷، ۶۵/۳ و ۳۵/۷ بانه در متر مربع) و سال دوم (به ترتیب با ۵۱/۷، ۸۸/۳ و ۵۱/۷ بانه در متر مربع) برای بستر کود دامی و روش کاشت کپه‌ای مشاهده شد. کمترین وزن بانه نیز در سال اول (به ترتیب با ۱۲، ۲۷/۳ و ۹/۷ بانه در متر مربع) و دوم (به ترتیب با ۲۴، ۵۰/۳ و ۲۵/۷ بانه در متر مربع) برای بستر خاکبرگ و روش ردیفی بدست آمد (جدول ۵). همانگونه که بیان شد استفاده از کود دامی بعنوان یک عامل تغذیه‌ای آلی، نقش مفیدی را بر بهبود خصوصیات رویشی زعفران داشت (شکل‌های ۱ و ۳-الف) که این امر احتمالاً به دلیل افزایش سهم تولید مواد فتوسنتزی و در نتیجه بهبود تخصیص این مواد به اندام‌های مختلف، باعث افزایش تعداد و همچنین بهبود وزن بانه زعفران در گروه‌های مختلف وزنی گردیده است (جدول ۵). همچنین از آنجا که کودهای آلی نقش مؤثری بر کاهش وزن مخصوص ظاهری خاک دارند (Abdel-Sabour and Abo- (Seoud, 1996; Sharifi Ashoor Abadi, 1998)، چنین بنظر می‌رسد که استفاده از این نهادهای آلی به عنوان بستر کاشت، با بهبود شرایط فیزیکی خاک برای رشد و توسعه بانه‌های زعفران، افزایش وزن بانه را بدنبال داشته

بسترهای مختلف کاشت در سال اول و دوم تأثیر معنی-داری بر تعداد گل زعفران داشتند ($P \leq 0.01$) (جدول ۴). بیشترین تعداد گل در سال اول و دوم برای بستر کود دامی (به ترتیب با ۶۶۲۵۴۴/۶ و ۶۷۵۵۱۱/۶ گل در هکتار) و کمترین تعداد برای خاکبرگ (به ترتیب با ۴۳۷۰۰۸/۹ و ۴۴۹۹۷۵/۹ گل در هکتار) حاصل شد (شکل ۴- الف). از آنجا که استفاده از نهاده‌های آلی و به ویژه افزودن کود دامی به خاک، بعنوان عاملی تغذیه‌ای و بهبود دهنده خصوصیات فیزیکیوشیمیایی خاک (Patra *et al.*, 2000; Sharifi Ashour Abadi, 1998; (جدول‌های ۲ و ۳)، نقش موثری بر رشد اندام‌های فتوسنتزی (Sharifi Ashour Abadi, 1998) (شکل‌های ۱- الف و ۳- الف) و بهبود نمو بنه‌های زعفران (جدول ۵) داشت، لذا افزایش پتانسیل گلدهی و به تبع آن بهبود تعداد گل زعفران در این شرایط قابل توجیه می‌باشد. همچنین با توجه به اینکه استفاده از این مواد آلی ظرفیت نگهداری آب در خاک را افزایش می‌دهد و از طرف دیگر، آب عاملی مهم برای رشد و توسعه سلول می‌باشد (Boyer, 1968)، لذا افزایش خصوصیات رشدی و به تبع آن گل‌انگیزی زعفران در این شرایط منطقی به نظر می‌رسد. (Munshi (1994 نیز گزارش نمود که استفاده از ماده آلی بدلیل فراهمی و دسترسی به عناصر غذایی و به ویژه عناصر پرمصرف از جمله نیتروژن و فسفر منجر به افزایش تولید گل و عملکرد زعفران شد. آنها دلیل بهبود گلدهی زعفران را در شرایط مصرف مواد آلی به افزایش فراهمی و دسترسی به فسفر نسبت دادند.

مواد فتوسنتزی و به تبع آن افزایش قطر بنه زعفران گردیده است. (Nehvi *et al.* (2010) نیز بهبود رشد زعفران را در شرایط استفاده از نهاده‌های آلی همچون کود دامی گزارش نمودند. همچنین بنظر می‌رسد که استفاده از روش کپه‌ای، بدلیل بهبود شرایط فیزیکی برای رشد و نمو بنه‌های زعفران از جمله کاهش مقاومت خاک (Alberty *et al.*, 1984; Awadhwai and Thierstein,) (1985) در نهایت منجر به بهبود قطر بنه‌ها شده است. اثر متقابل نوع و روش بستر کاشت بر تعداد بنه دختری زعفران در سال اول و دوم تأثیرگذار بود ($P \leq 0.01$) (جدول ۴). بطوری‌که بیشترین و کمترین تعداد بنه دختری در سال اول و دوم برای بستر کود دامی و روش کاشت کپه‌ای (به ترتیب با ۱۴۰/۷ و ۱۹۱/۷ بنه در متر مربع) و بستر کاشت خاکبرگ و روش ردیفی (به ترتیب با ۴۹ و ۱۰۰ بنه در متر مربع) بدست آمد (جدول ۵). از آنجا که بهبود شرایط برای رشد بنه، موجب افزایش تعداد بنه‌های دختری می‌شود که این امر بهبود دهنده و تعیین-کننده پتانسیل گلدهی و عملکرد زعفران در سال‌های بعدی می‌باشد (Kafi *et al.*, 2002)، بنابراین می‌توان با افزودن نهاده‌های آلی به خاک و در نتیجه بهبود حاصلخیزی آن، پتانسیل تولید بنه‌های دختری و در نهایت عملکرد زعفران را بهبود بخشید (Nehvi *et al.*,) (2010). همچنین بنظر می‌رسد که قرارگیری تعداد بیشتر بنه در روش کاشت کپه‌ای به دلیل کاهش تراکم و فشردگی خاک در اطراف بنه‌های مادری باعث رشد بهتر بنه و در نتیجه افزایش تعداد بنه‌های دختری شده است که این مزیت می‌تواند تأثیر مثبتی بر بهبود عملکرد سال-های بعدی زعفران داشته باشد.

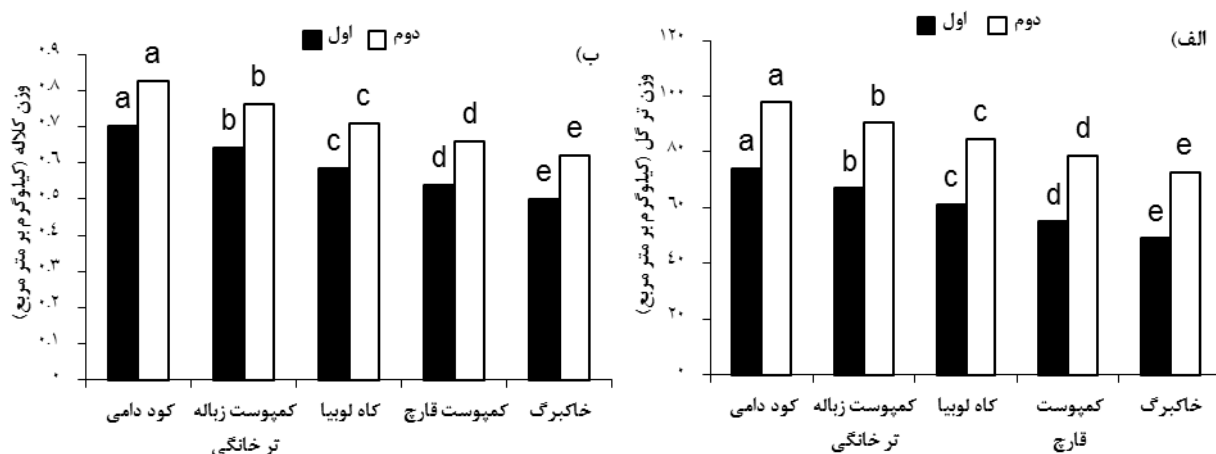

شکل ۴- اثر (الف) نوع بستر و (ب) روش کاشت بر تعداد گل زعفران در طی دو سال زراعی.

(به ترتیب با ۹۷/۸ و ۰/۸ کیلوگرم در هکتار) با کاربرد بستر کود دامی و کمترین میزان آن در سال اول (به ترتیب با ۴۸/۹ و ۰/۵ کیلوگرم در هکتار) و دوم (به ترتیب با ۷۲/۵ و ۰/۶ کیلوگرم در هکتار) در بستر خاکبرگ مشاهده شد (شکل ۵). اگرچه نتایج برخی بررسی‌ها نشان داده است که زعفران از نظر نیاز به عناصر غذایی، گیاهی حاشیه‌ای و نسبتاً کم‌توقع می‌باشد (Kafi et al., 2002)، ولی چنین بنظر می‌رسد که تأمین مقدار مناسب عناصر غذایی، می‌تواند نقش مفیدی بر بهبود رشد و به تبع آن گلدهی و عملکرد این گیاه داشته باشد. در همین راستا، نتایج برخی دیگر از بررسی‌ها نیز بهبود خصوصیات رشدی و عملکرد زعفران را در شرایط بهره‌گیری از انواع نهاده‌های آلی تأیید کرده است (Amiri, 2008; Munshi, 1994; Nehvi et al., 2010).

تعداد گل زعفران نیز در سال اول و دوم بطور معنی‌داری تحت تأثیر روش کاشت بنه قرار گرفت ($P \leq 0.01$) (جدول ۴). بطوری‌که روش کپه‌ای باعث بهبود ۲۸ و ۲۷ درصدی تعداد گل زعفران در مقایسه با روش ردیفی به ترتیب برای سال اول و دوم شد (شکل ۴-ب). بنظر می‌رسد استفاده از روش کاشت کپه‌ای با بهبود خصوصیات رویشی زعفران از جمله افزایش وزن خشک و طول برگ (شکل‌های ۲-الف و ۳-ب) و در نتیجه بهبود تعداد و قطر بنه (جدول ۵)، در نهایت افزایش پتانسیل گلدهی و تعداد گل زعفران را به دنبال داشته است.

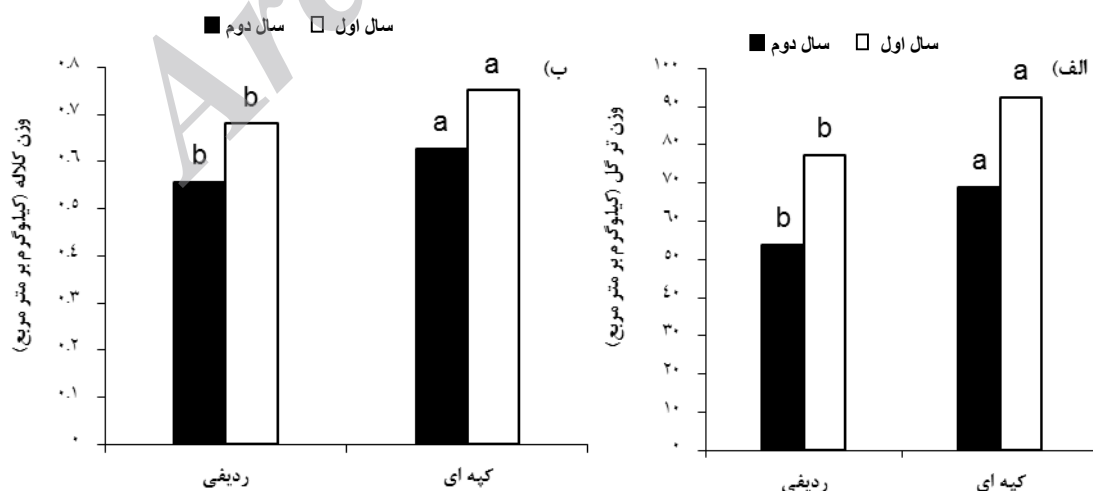
بسترهای مختلف کاشت بر وزن تر گل و وزن خشک کلاله زعفران در سال اول و دوم تأثیرگذار بودند ($P \leq 0.01$) (جدول ۴). بیشترین وزن تر گل و عملکرد کلاله در سال اول (به ترتیب با ۷۴/۲ و ۰/۷ کیلوگرم در هکتار) و دوم

شکل ۵- اثر نوع بستر کاشت بر (الف) وزن تر گل و (ب) کلاله زعفران در طی دو سال زراعی.

خاک صرف کرده‌اند (Alberty *et al.*, 1984; Wadhwal and Thierstein, 1985)، به نظر می‌رسد در این شرایط احتمالاً به دلیل افزایش طول لوله گل، وزن کلاله در مقایسه با روش ردیفی بهبود یافته است. بدین ترتیب، علاوه بر بهبود طول لوله گل و در نتیجه افزایش عملکرد کلاله زعفران تحت تأثیر استفاده از روش کاشت کپه‌ای، بنظر می‌رسد که می‌توان بدلیل برداشت راحت تر گل‌های زعفران، استفاده از این روش را برای کاشت این گیاه توصیه نمود. (Alavi Shahri *et al.* (1994) نیز در مطالعه پنج ساله خود به این نتیجه رسیدند که کاشت زعفران با استفاده از روش کپه‌ای بدلیل بهبود عملکرد بر روش ردیفی مزیت داشت.

روش کاشت بنه در سال اول و دوم، وزن تر گل و وزن خشک کلاله زعفران را تحت تأثیر قرار داد ($P \leq 0.01$) (جدول ۴). بطوری‌که استفاده از روش کپه‌ای در سال اول و دوم به ترتیب باعث بهبود ۲۸ و ۲۰ درصدی وزن تر گل و افزایش ۱۳ و ۱۰ درصدی وزن خشک کلاله شد (شکل ۶). چنین بنظر می‌رسد که وضعیت مناسب‌تر خاک تحت تأثیر کاهش مقاومت آن برای خروج گل‌ها و برگ‌های زعفران از خاک در روش کاشت کپه‌ای (Awadhwal and Thierstein, 1985) و متعاقباً بهبود تعداد گل (شکل ۴-ب) منجر به افزایش وزن تر گل شده است. همچنین، از آنجا که گل‌های زعفران بدلیل مقاومت کمتر خاک در روش کاشت کپه‌ای، انرژی کمتری برای رسیدن به سطح

شکل ۶- اثر روش کاشت بر (الف) وزن تر گل و (ب) کلاله زعفران در طی دو سال زراعی.

خاک باعث افزایش تعداد گل و عملکرد کلاله زعفران شد. بنابراین، بدلیل بهبود عملکرد اقتصادی زعفران تحت تأثیر استفاده از روش کاشت کپه‌ای، می‌توان استفاده از این روش را برای کاشت این گیاه توصیه نمود.

سپاسگزاری

اعتبار این پژوهش از محل پژوهش طرح شماره ۰۱ پ مصوب ۱۳۸۸/۱۲/۱۱ معاونت پژوهشی و فناوری دانشگاه فردوسی مشهد تأمین شده است که بدین وسیله سپاسگزاری می‌شود.

نتیجه‌گیری

بطور کلی، اگرچه زعفران گیاهی حاشیه‌ای و نسبتاً کم توقع نسبت به حاصلخیزی خاک می‌باشد، ولی استفاده از بسترهای مختلف کاشت، بدلیل بهینه سازی شرایط رشد منجر به بهبود خصوصیات رشدی و در نتیجه عملکرد گل و کلاله زعفران شد بطوری که کاربرد کود دامی بالاترین عملکرد گل و کلاله را به دنبال داشت. بنابراین، استفاده از نهاده‌های آلی بویژه کود دامی را می‌توان به عنوان راهکاری مناسب در راستای تولید پایدار زعفران مد نظر قرار داد. روش کاشت کپه‌ای در مقایسه با روش ردیفی به دلیل کاهش مقاومت خاک برای خروج برگ‌ها و گل‌ها از

منابع

- Abdel-Sabour, M.F. and Abo-Seoud, M.A., 1996. Effects of organic waste compost addition on sesame growth, yield and chemical composition. *Agriculture, Ecosystems and Environment*. 6, 157-164.
- Abdullaev, F., 2006. Biological properties and medicinal use of saffron (*Crocus sativus* L.). In *Proceedings 2nd International Symposium on Saffron Biology and Technology*, 28th-30th October, Mashhad, Iran. pp. 339-345.
- Ait-Aubahou, A. and El-Otmány, M., 1999. Saffron cultivation in Morocco. In: Negbi, M. (Ed.), *Saffron*. Harwood Academic Publication, Amsterdam, p.154.
- Alavi Shahri, H., Mohajeri, M. and Folaki, M.A., 1994. Evaluation of plant density (planting distance) on saffron yield. In *Proceedings 2nd Meeting of Saffron and Medicinal Plant Agronomy*, 8th-9th November, Gonabad, Iran. pp. 250.
- Alberty, C.A., Pellett, H.M. and Taylor, D.H., 1984. Characterization of soil compaction at construction sites and woody plant response. *Journal of Environmental Horticulture*. 2(2), 48-53.
- Amiri, M.E., 2008. Impact of animal manures and chemical fertilizers on yield components of saffron (*Crocus sativus* L.). *American-Eurasian Journal of Agricultural and Environmental Sciences*. 4(3), 274-279.
- Awadhwai, N.K. and Thierstein, G.E., 1985. Soil crust and its impact on crop establishment: a review. *Soil and Tillage Research*. 5(3), 289-302.
- Azizi Zohan, A., 2000. Evaluation of water requirement, irrigation method and interval in saffron. MS.c. Thesis. Shiraz University, Shiraz, Iran.
- Behdani, M.A., Koocheki, A., Nassiri, M. and Rezvani, P., 2005a. Evaluation of quantitative relationships between saffron yield and nutrition (on farm trial). *Iranian Journal of Field Crops Research*. 3(1), 1-14. (In Persian with English abstract).
- Behdani, M.A., Koocheki, A., Rezvani, P. and Jami Al-Ahmadi, M., 2005b. Agro-Ecological zoning and potential yield of saffron in Khorasan-Iran. *Journal of Biological Sciences*. 8(2), 298-305.
- Behdani, M., 2005. Agroecological zoning and monitoring of saffron yield fluctuations of in Khorasan. Ph.D. Thesis. Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.
- Behnia, M.R., 2008. Effects of planting method and corm density on saffron yield in Damavand region. *Pazhooesh and Sazandegi*. 79, 101-108. (In Persian with English abstract).
- Boyer, J.S., 1968. Relationship of water potential to growth of leaves. *Plant Physiology*. 43, 1056-1062.
- Coelho, D.T. and Dale, R.F., 1980. An energy crop growth variable and temperature function for predicting corn growth and development: planting to silking. *Agronomy Journal*. 72, 503-510.
- Ghorbani, R. and Koocheki, A., 2006. Organic saffron in Iran: prospects and challenges. In *Proceedings 2nd International Symposium on Saffron Biology and Technology*, 28th -30th October, Mashhad, Iran. pp.369-374.
- Janpour, J.H., Ghorbani, R. and Karimpour, H., 2010. Ecological saffron weed management with application of mushroom bed residue compost. In *Proceedings 3rd Iranian Weed Science Congress, Weed Management and Herbicides*, 17th-18th February, Babolsar, Iran. pp.138-140.
- Kafi, M., Rashed Mohassel, M.H., Koocheki, A. and Mollafilabi, A., 2002. Saffron: Production and Processing. Ferdowsi

- University of Mashhad Publication, Mashhad, Iran.
- Koocheki, A., 2004. Indigenous knowledge in agriculture with particular reference production in Iran. *Acta Horticulturae*. 650, 175-182.
- Koocheki, A., Nassiri, M. and Behdani, M.A., 2006. Agronomic attributes of saffron yield at agroecosystems. *Acta Horticulturae*. 739, 24-33.
- Koocheki, A., Tabrizi, L., Jahani, M. and Mohammad abadi, A.A., 2011. Performance of saffron (*Crocus sativus* L.) agronomic characteristics and corm under different planting patterns and high corm density. *Iranian Journal of Horticultural Sciences*. 42, 379- 392. (In Persian with English abstract).
- Kuepper, G., 2000. Manures and mushroom composts for organic crop production. Available online at: [www.attra.org/attra-pub/manures and mush-room composts.html](http://www.attra.org/attra-pub/manures_and_mush-room_composts.html).
- Malakouti, M.J., 1996. Sustainable Agriculture and Yield Increasing with Optimizing of Fertilizer Consumption in Iran. Research Organizations, Education and Agricultural Extension Publication, Karaj, Iran.
- Mashayekhi, K., Soltani, A. and Kamkar, B., 2006. The relationship between corm weight and total flower and leaf numbers in saffron. In *Proceedings 2nd International Symposium on Saffron Biology and Technology*, 28th-30th October, Mashhad, Iran. pp.93-96.
- Mollafilabi, A., 2000. Production and Modern Cultivation of Saffron. Iranian Industrial and Scientific Research Organization Publication, Mashhad, Iran.
- Mollafilabi, A., 2004. Experimental finding of production and ecophysiological aspects of saffron (*Crocus sativus* L.). In *Proceedings 1th International Symposium on Saffron Biology and Biotechnology*, 22th-25th October, Albacete, Spain.
- Munshi, A.M., 1994. Effect of N and K on the floral yield and corm production in saffron under rainfed condition. *Indian Aricanut and Spices Journal*. 18, 24-44.
- Munshi, A.M., Sindha, J.S. and Baba, G.H., 1989. Improved cultivation practices for saffron. *Indian Farming*. 39 (3), 27-30.
- Naderi Darbaghshahi, M.R., Khaje Bashi, S.M., Bani Taba, S.A. and Dehdashti, S.M., 2008. Effects of method, planting density and depth on the yield and operation duration of agronomic saffron field in Isfahan region. *Seedling and Seed*. 24, 643-657.
- Nehvi, F.A., Lone, A.A., Khan, M.A. and Maqhdoomi, M.I., 2010. Comparative study on effect of nutrient management on growth and yield of saffron under temperate conditions of Kashmir. *ISHS Acta Horticulturae*. 850, 165-170.
- Parr, J.F., Papendick, R.I. and Colacicco, D., 1986. Recycling of organic wastes for a sustainable agriculture. *Biological Agriculture and Horticulture*. 3, 115-130.
- Patra, D.D., Anwar, M. and Chand, S., 2000. Integrated nutrient management and waste recycling for restoring soil fertility and productivity in Japanese mint and mustard sequence in Uttar Pradesh, India. *Agriculture, Ecosystems and Environment*. 80, 267-275.
- Rezaian, S. and Paseban, M., 2006. The effect of micronutrients and manure fertilizers on the quantity and quality of Khorasan saffron. In *Proceedings 2nd International Symposium on Saffron Biology and Technology*, 28th-30th October, Mashhad, Iran. P.18.
- Rezvani Moghaddam, P., 2010. Perspective of sustainable production in medicinal plant based on biofertilizers and organic matters application. In *Proceedings of the International Congress in Medicinal Plants*, 2nd-3rd March, Sari, Iran.
- Rezvani Moghaddam, P., Khorramdel, S. and Aminghafori, A., 2011. Effects of mushroom compost on growth characteristics and yield of saffron. In *Proceedings of the International Congress in Medicinal Plants*, 2nd-3rd March, Sari, Iran.
- Sadeghi, B., 1993. Effect of Corm Weight in Saffron Flowering. Iranian Industrial and Scientific Research Organization Publication, Mashhad, Iran.
- Sarmadnia, G.H. and Koocheki, A., 2001. *Crop Physiology*. Jihad-e- Daneshgahi Publication, Mashhad, Iran.
- Shahandeh, H., 1990. Evaluation of Chemo-Physical Characteristics of Soil Due to Saffron Yield at Gonabad. Khorasan Park of Science and Industrial Research, Mashhad, Iran.
- Sharifi Ashoor Abadi, A., 1998. Evaluation of soil fertility in agroecosystems. Ph.D. Thesis. Islamic Azad University of Oloum Tahghighat, Tehran, Iran.
- Tamaro, F., 1999. Saffron in Italy. In: Negbi, M. (Eds.), *Saffron*. Harwood Academic Publication, Amesterdam. p.154

Evaluation of growth characteristics and yield of saffron (*Crocus sativus* L.) by application of organic planting beds and different sowing methods

Alireza Koocheki,¹ Leila Tabrizi,^{2,*} Afsaneh Amin Ghafouri¹ and Surur Khorramdel¹

¹Department of Agronomy, Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

²Department of Horticultural Sciences, Faculty of Agricultural Sciences and Engineering, College of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran.

*Corresponding author: L.tabrizi@ut.ac.ir

Abstract

In order to evaluate the effects of planting beds and methods on vegetative and reproductive characteristics of saffron, a field experiment was conducted as factorial based on randomized complete block design with three replications at the Agricultural Research Station, Ferdowsi University of Mashhad, during two growing seasons of 2009-2010 and 2010-2011. Treatments consisted of five planting beds including leaf mould, mushroom compost, municipal waste compost, cow manure and bean stover (5 t ha⁻¹ for each one) and two sowing methods of row and mass planting. Criteria such as leaf and tunic dry weight, leaf length, corm diameter, number of daughter corm, number and weight of corm in each weight categories (2-4, 4-8 and 8-16 g), flower number, flower fresh weight and stigma dry weight were measured. Results indicated that simple effects of planting bed and sowing method significantly affected all measured criteria during two years of experiment. The highest stigma weight obtained by application of cow manure (around 0.7 and 0.8 kg.ha⁻¹) in the first and second years, respectively and using leaf mould (0.5 and 0.6 kg ha⁻¹) caused the lowest stigma weight in the first and second years, respectively. Mass planting at the first and second years enhanced stigma yield up to 13 and 10% compared with row planting, respectively. Interaction effects of different planting beds and methods on corm diameter, number of daughter corm, number and weight of corm in each weight categories showed significant effect in which these criteria were improved by application of cow manure in mass planting method.

Keywords: Daughter corm, Flower yield, Compost, Manure.